

Les Nits d'Aielo homenatgen el piano

'Nous secrets d'eixe caixó anomenat piano' és el lema de les properes Nits d'Aielo i Art, que apleguen vint propostes provocadores al voltant de l'instrument mestre. L'objectiu, com sempre, serà fer front a "aquests festivals imbècils pensats per a programadors i polítics". L'autor de la frase, el director del festival i musicòleg Llorenç Barber.

Fidel a la trajectòria de les Nits d'Aielo i Art, una de les propostes musicals més colpidores i interessants del panorama festívol valencià, Llorenç Barber ha apostat enguany pel piano, l'instrument mestre per excel·lència. Ara bé, com el propi nom d'aquesta setena edició indica (*Nous secrets d'eixe caixó anomenat piano*), es tracta de descobrir sons, textures i possibilitats. Res de sonates de Mozart o de simfonies de Beethoven. El que proposen aquestes Nits (que se celebren el 6 i 7 de febrer a Aielo de Malferit, a la Vall d'Albaida) són muntatges d'avantguarda i *performances* amb la participació d'una bona nòmina d'artistes internacionals.

El pianista Jean Pierre Dupuy interpreta el mestre John Cage (un dels músics contemporanis més grans) introduint caragols, perns, gomes i tota mena d'objectes estranys entre les cordes del piano amb l'objectiu de crear sons estranys i a la vegada complexos. "En algun país Cage és pràcticament inèdit –diu el director, Llorenç Barber–; és un luxe comptar amb un pianista com Dupuy." Però hi ha més propostes: la de Francis O'Shanghnessy, que presenta *Eixample*, un projecte per mobilitzar l'esfera pública d'Aielo.

El musicòleg Llorenç Barber dirigeix el festival Nits d'Aielo, que enguany celebra la setena edició. Les Nits són una de les trobades més interessants del panorama musical valencià.

O la d'Eulàlia i Ester Vela López, amb *Cap badat*, una acció musical per a piano a quatre mans.

El festival també ha programat concerts amb pianos de joguet ("tocar bé, fins i tot tocar a la perfecció, no està

renyit amb tocar pseudopianos o pianos de joguet", diu el director) i, com cada any, un espectacle amb el director del festival. Enguany, les campanes de Barber es barregen amb el virtuosisme del pianista italià Roberto Prosseda en el muntatge (no podia ser d'una altra manera) *De pianos i campanes*.

Però no tot és piano. Els ballarins Susana Rodrigo i Toni Aparisi, grans coneguts del públic valencià per la seua aparició en els muntatges de la companyia Ananda Dansa, presenten una proposta de ball, sota el títol *Entre ir y no ir, siempre ir*. També hi ha instal·lacions, com la de Peter Bosch i Simone Simons, basada en una multitudinària reunió d'atuells, ampolles i d'altres peces de vidre verd en constant agitació. El nom de l'espectacle, *Cantan un huevo*.

Tot això, però, només és una mostra dels vint muntatges que es poden veure a Aielo, sense oblidar l'estrena mundial de l'obra per a banda, piano, electrònica i corns primitius *Horn Please*, interpretada per la Unió Musical d'Aielo. És, possiblement, una de les sorpreses més grates de les Nits.

Rosanna Melià